№ 113 Յունիսի 13 (25) 1879 Յունիսի 13 (25) № 113

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 բուբլի կես տարվանը 6 բուբլի

Անիծյալում գրվում են միայն խմբագրատան մեջ.

Հասցեագրվում գնում ու ուղղվի Редакція „Мшакъ"

ՄՇԱԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւաւոտեան 10—2 ժամ (Ռուսի կիրակի և ազգ տօներից)

Ձեռագրները չեն տպագրվում և չեն վերադարձվում.

Հայտարարությունների համար վճարվում են խմբագրական բաժին 2 ֆունտ.

ՊՈՒԱՆԴԱՄՈՒԹԻՒՆ

Այժմ մամանակ է խրատելու—Նախ քան սուրբ։ Նոսեակ խոսելու. Նոյնպես լուսոր—Երբ սուրբ սուրբ։ Ցանկանա՝ Մարմարը պատասխանը։ Ճանաչելու Նոսեակ ինքնուրույն։ — Ցանկանալ։

ԱՌԱՎԻՐ ԺԱՄԱՆԱԿ Է ԻՐԱԳՈՐԾԵԼ.

Հայը հասցեում է իր անհասանելու իմաստը մինչև վերին ծայրայեղությունը։ Խրատանելիր հայը ջոկ վիր առած գուցէ և խելքը է և օրինաւոր մարդ է, բայց ընկերակցությունը մէջ անուանելի է։ Հայը բոլորովին զուրկ է ընկերական ոգուց։ Նա գործելիս, որոնք պէտք է կատարվեն ընկերակցությունը, երբէք չեն աշխատում հայերի մէջ։

Վայ՝ սառնեցեք, օրինակի համար, մեր բոլոր ընկերությունները, մեր գուռաղան յանձնառու ազգերը և մանաւանդ ազգերը,—դարանցից ո՞ր աշխատեցաւ, կամ կատարեցաւ փորր ի շատ օրինաւոր գործ կատարելու.... ոչ մինը։

Ուրեմն երկրի, շատ հայ են հաւաքվում, այնտեղ պէտք է անպատճառ կռիւ, անհաւանությունը, երկպառակություն, իրարանցում։

Ասվեց առանց ընկերակցությունը, առանց խոնարհվելու գործ երբ։ երբէք ոչ մի հասարակական գործ առաջ տանել չէ կարելի։ Հայի գլուխի, հակաընկերական բնաւորությունը շնորհով մեզանում երբէք չեն աշխատում որ և է ընկերություններ, ընկերակցություններ, մանաւանդ ազգերը....

Վայ՝ սառնենք, օրինակի համար, մեր հայոց լրագրությունը, մեր իմ Ռուսաստանի և իմ Թուրքիայի մասնավոր։ Լրագրներից կամ ամսագրներից իրարանցիր ջոկ կենդանով է ապրում իմ ազգությունը և իմ քիզուի կոգմից։ Լեմնը հասարակություն, ոչինչ շուշափման կէտեր չը կան մեր բոլոր պարբերական հրատարակությունների մէջ։ Հայն մեկը իր կոգմն է քաշում....

Ինչպէս գրական աշխատանքը ինքնուրույն կարելիս իրարանցիր գերբոլոր կանոնաւորությունը ապրելու պիտանի չեն։ Ամեն մի լրագիր, ամեն մի ամսագիր իր ձեւով է գրում մի իր սեփական քերականական կանոնները ունի, կամ աւելի բան է ասել՝ ոչինչ քերականական կանոններ չունի։ Ինչ հոգայ հայ է իմ իրարանցի և իմ ռուսաստանցի մասնաւոր ունի մեր հայերեն և ապրելու, հասարակական նշանաւոր իրարանցի քիզուն և իմ ինչպէս ունենալ մեր հայերեն։

Մենք գրողներս երբէք մեր մեռածոց հետ չենք ուսումնասիրում, մեր մեռածոց հետ չենք հանդիպում, մեր մասնաւոր ներկայացուցիչները մեր աչքն չեն գումարում որ կարողանան շատ իրարանցի մերարերությունները հանձնելու, որ կարողանան իրարանց գործ ունենալ և գանձակի մէջ իմ նշանաւոր իրարանցի, իմ լեզուի ձեւերի մերարերությունը փորր ի շատ մեր հասարակ ոչ մի քանի հայերի մեռածոց մասին բնագրությունը պրոգրամ կազմենք։

Այդ պատճառով մենք առաջարկում ենք մեր հայոց իմ իրարանցի և իմ ռուսաստանցի մասնաւոր ներկայացուցիչներին, ժամանակ առ ժամանակ, գոնէ միայն մեր ազգությունը մէջ մի անգամ գումարվել քանի մի շարաթով այս կամ այն բաղաքում, իմ լրագրությունները գործ ունենալ և նշանաւոր ազգային կամ հասարակական իրարանցի քննությունները մեր կարողանան իրարանց գործ ունենալ և մեր կարողանան լսել հանձնաժողովի, որ կարողանան իրարանց գործ ունենալ շատ իրարանցի մերարերությունները հանձնելու, որ կարողանան իրարանց գործ ունենալ։ Ամենաշատ նշանաւոր է մեր հասարակ ոչ մի քանի հայերի մեռածոց բնագրությունը։

Մենք գրողներս երբէք մեր մեռածոց հետ չենք հանդիպում, մեր մասնաւոր ներկայացուցիչներին գրողի իրարանցիներ։

Մենք հանդիպում ենք որ ոչ իմ գիտնական քննադատները, ոչինչ իրարանցի քննադատները, շատ սակաւ բացառությամբ, չեն հանդուրժում ժամանակի և ազգի պահանջները, մինչև ազգությունը անձնական կենցաղ։ Ամենայն ինչ մեր գրողներ ինչպէս։ Ամենայն ինչ մեր գրողներ ինչպէս։ Ամենայն ինչ մեր գրողներ ինչպէս